

KONINKRIJK BELGIE.ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 11e juli 1975 door de Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van decreet "tot vaststelling inzake wegsignalisatie, van het gebruik der benamingen en der schrijfwijzen van de plaatsen die er meer dan één hebben", heeft de 30e oktober 1975 het volgend advies gegeven :

Artikel 1 omschrijft het territoriaal toepassingsgebied van het ontwerp-decreet. De omschrijving wordt gegeven door verwijzing naar sommige bepalingen van de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Zij komt erop neer de gemeenten en groepen van gemeenten ten aanzien van welke de Nederlandse Cultuurraad, tot regeling van het taalgebruik, overeenkomstig artikel 59bis van de Grondwet geen wetgevende bevoegdheid heeft, terecht van het toepassingsgebied van het decreet uit te sluiten. Opgemerkt moet evenwel worden dat naar luid van genoemd artikel 59bis, § 4, de Cultuurraad, voor de materies in § 3 vermeld, onder meer evenmin wetgevende bevoegdheid heeft ten aanzien van "de diensten waarvan de werking verder reikt dan het taalgebied waarin zij gevestigd zijn". Het is niet uitgesloten dat zodanige diensten gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied en aan wegbebakening kunnen doen. In zoverre strookt de omschrijving van het toepassingsgebied van het ontwerp-decreet niet met de tekst van artikel 59bis van de Grondwet. Omdat inzake het regelen van het taalgebruik, onverminderd het bepaalde in artikel 23 van de Grondwet, de bevoegdheid van de Nederlandse Cultuurraad exhaustief door genoemd artikel 59bis geregeld is, zou, in dit geval, elke nieuwe omschrijving in het ontwerp-decreet niet meer dan een herhaling zijn. Gelet op de opmerking betreffende de diensten waarvan de werking verder reikt dan het taalgebied waarin zij gevestigd zijn, lijkt het raadzaam van elke omschrijving af te zien.

.../...

Wat de terminologie betreft, beveelt de Raad van State aan het woord "wegsignalisatie" dat in de Nederlandse taal onbekend is, te vervangen door "wegbebakening".

Voor het overige geeft de tekst slechts aanleiding tot vormopmerkingen waarmee in het hierna-volgende tekstvoorstel rekening is gehouden en die geen nadere commentaar vergen :

"ONTWERP VAN DECREET BETREFFENDE DE VERMELDING EN
DE SCHRIJFWIJZE VAN DE PLAATSNAMEN IN DE WEGBEBAKENING.

...
...

Artikel 1.-

Inzake wegbebakening worden de plaatsen die in een eentalig taalgebied gelegen zijn uitsluitend aangeduid met de naam en schrijfwijze die zij hebben in de taal van dat taalgebied; plaatsen die in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad gelegen zijn, worden uitsluitend met hun Nederlandse naam en schrijfwijze aangeduid.

Artikel 2.-

Plaatsen in het buitenland worden uitsluitend aangeduid met de naam en schrijfwijze die zij hebben in de taal van het land waar zij gelegen zijn.

.../...

Artikel 3.-

De Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor taaltoezicht is gelast voor de toepassing van dit decreet te waken, overeenkomstig de artikelen 60 en 62 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966.

...".

De kamer was samengesteld uit

de Heren	:	F. LEPAGE,	eerste voorzitter,
		Ch. SMOLDERS,	
		H. COREMANS,	staatsraden,
		S. FREDERICQ,	
		F. DE KEMPENEER,	bijzitters van de afdeling wetgeving,
		E. VAN VYVE,	afdelingsgriffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. DE COENE, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

E. VAN VYVE.

F. LEPAGE.